

Izteka se leto, v katerem smo se krčevito spoprijemali z resnimi gospodarskimi težavami.

Glede na naloge, ki smo si jih zastavili v začetku tega leta in pričakovanj, ki so nas navdajala, je leto minilo kar nekam prehitro. Ti občutki so toliko bolj prisotni, ker vemo, da bi lahko v iztekajočem se letu še marsikaj postorili, marsikaj bolje opravili, pa nam je včasih primanjkovalo časa, drugič znanja ali pa volje in tiste korajže, brez katere se nalog pogosto ne more uspešno uresničevati.

Veliki izpit boljšega dela in odgovornosti

Bili bi krivični do nas samih, če se ne bi v trenutkih, ko žele misliti zajeti iztekajoči se čas, zavedali tudi tega, da smo v tem času storili marsikaj tistega, čemur lahko rečemo – to je dobro, v tem smo uspeli, to je koristno, to nas mora navdajati z zaupanjem v lastne sile, to potrjuje pravilnost naše poti, ti rezultati opravičujejo čas in trud, ki smo ga vložili v naše delo v krajevni skupnosti, v temeljni organizaciji združenega dela, v hišnem svetu, v društvu oziroma povsod tam, kjer se vsakodnevno srečujemo, se dogovarjamo in delamo. To so lahko navidez tudi drobni uspehi, ki jih pri obilici še neuresničenih nalog in ciljev prehitro pozabimo, so pa v mozaiku našega vsakdana izredno pomembni. Prav na teh uspehih bomo gradili nove in pri tem vztrajali na poti socialističnega samoupravljanja ter krepili vseljudsko fronto delovnih ljudi in vseh naprednih in domoljubnih sil.

Prilodnje leto zagotovo ne bo nič lažje od letošnjega, saj bo zahtevalo več naporov, ustvarjalnega dela in odrekanja. Poznamo tudi cilje in poti za uresničevanje dogovorjenega. To bo čas velikih obveznosti. Opravljali bomo veliki izpit iz boljšega dela, socialistične morale, discipline in odgovornosti. In če bomo pri tem kje zastali, ne pozabimo na tisto, na kar nas je na nekem srečanju opozorila aktivistka socialistične zveze tovarišica Vida Markič – da je usoda nalog, ki jih zajema beseda stabilizacija, odvisna tudi od našega odnosa do patriotizma, da se zavemo, kako smo se iztrgali iz zaostalosti in razvijali bolj humani način življenja in dela, sa smo ponosni na revolucionarno pot, ki smo jo prehodili z lastnimi napor in na rezultate, ki smo jih dosegli s Titom in zvezo komunistov na čelu.

In še na nekaj je prav, da v teh trenutkih spomnimo, čeprav je to intilmo pristno v vsakem izmed nas: boj za boljše življenje, za večji kos kruha je usodno povezan predvsem z bojem za mir v svetu. Mi nismo obdani z kitajskim zidom, nismo v nekem brez-zračnem prostoru, da ne bi ostali neobčutljivi na grozečo nevarnost vsesplošnega oboroženega spopada, ki postaja iz dneva v dan vse večja. Živimo v času, ko se na eni strani troši na stotine milijard dolarjev za nova in nova orožja, na drugi strani v nekaterih delih sveta umirajo ljudje, ker nimajo osnovnih pogojev za življenje – marsikje otroci zato, ker nimajo niti hrane niti vode.

Naj na koncu zaželim v imenu občinske konference socialistične zveze Ljubljana Center delavcem, delovnim ljudem in občanom, ki živijo in delajo v naši občini, srečno novo leto 1984.

DUSAŠ SEMOLIČ

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto XI – 27. december 1983

štev.: 17/18

SREČNO
1984

Z bogato vsebino avnojskega duha v jutrišnji čas

V letu, ki je za nami, smo praznovali štirideseto obletnico rojstnega dne Socialistične federativne republike Jugoslavije, obletnico uresničevanja Cankarjevega sporočila NAROD SI BO PISAL SODBO SAM.

Spomini na AVNOJ, spomini na kočevski zbor živijo še danes, in sklepi obeh zasedanj so primerni za ta čas. »V naših ravnanjih bi bilo lahko marsikaj avnojskega!« – to niso le besede borcev in bork. Avnojski utrip, utrip enotnosti, zaupanja v lastne sposobnosti in sposobnosti ljudskih množic.

Sami si pišemo svojo usodo v svobodni domovini. Pišemo v miru. S ponosom zremo na prehojeno pot: veliko smo naredili, znali smo delati in še znamo.

Kako bomo pisali svojo sodbo v prihodnjih dneh? Z odnosom do dela, socialistične morale, revolucionarnih pridobitev!

Dobro je zastavljeno naše pisanje. Oblikovano je v Ustavu, v zakon o združenem delu, v številne politične dokumente. Toda vemo, da še tako dobro zapisani dokumenti niso nič, če niso spremenjeni v dejanja, v zavestno aktivnost množic!

Pišemo svojo sodbo: na delovnem mestu, v kraju, kjer živimo, na sestanku, na polju, ob knjigi. Ne pišemo vsi enako zavzeto... Spet bo leto preizkušanj.

Navadili smo se že na takšne označbe zadnjih let. Toda leto, v katero stopamo, bo tisto, ko bo treba storiti na nekaterih področjih našega delovanja nekaj korakov daleč nazaj: do izvirne morale naše revolucije. Morala tistih dni je še primerna za današnji in jutrišnji dan. Z moralo tistih dni smo zmogli premagati veliko težjo krizo, kot jo imamo danes. Seveda bo treba spreminjati našo zavest. Težko in dolgotrajno bo to spreminjanje. Toda naša revolucija zahteva spremembe v obnašanju, tega se moramo zavedati, doumeti današnji trenutek, ko se naslanjamo na lastne sile, ko to že spet zapisujemo v stabilizacijske in resolucijske razvojne dokumente. Naše sile so v uveljavljanju nekaterih preveč pozabljenih ljudskih vrlin, kot so: poštenje, iskrenost, medsebojno sporazumevanje, humanizem.

Naše pisanje sodbe naj torej izhaja iz zgodovinske odgovornosti do pridobitev narodnoosvobodilnega boja; iz leta jubilejev ponesimo s seboj v novo leto spoznanje o moči bratstva in enotnosti, spoznanje o upravičenosti zahtev po odgovornejšem delu, spoznanje, da je treba današnji in jutrišnji čas zapolniti z bogato vsebino avnojskega duha, spoznanje, da moramo držati vsi skupaj, delovati frontno in enotno pri graditvi avnojske Jugoslavije.

Letošnje novoletno razpoloženje bolj kot kdajkoli kalijo ali pa bistrijo razmišljanja o gospodarjenju v letu, ki je pred nami. Kalijo vsem tistim, ki jim trdno zastavljene resolucijske naloge in obveznosti že zdaj predstavljajo otipljivo grožnjo, da se bo naposled res potrebno predramiti iz zapečarskega razmišljanja v stilu »bo že kako«. Bistrijo pa onim, ki so se tudi v iztekajočem se letu trdno vpeli v stabilizacijske napore ter prav zaradi obnašanja prvih nosili za svoje odgovorno ravnanje nesorazmerno veliko breme.

V politiko družbenoekonomskega razvoja smo vnesli tolikokrat zahtevan selektiven

Nič več v stilu »bo že kako«

odnos tako do enih kot drugih, med drugim tudi na najboljčutljivejšem področju – politiki delitve osebnih dohodkov. Rast sredstev za osebne dohodke mora tudi v letu 1984 zaostajati za rastjo dohodka, od neposredne sredine do sredine pa se bo razlikovala glede na uspehe na področju produktivnosti, pri izkoriščanju organizacijskih, kadrovskih in proizvodnih zmogljivosti, rezultatov pri izvozu ter na področju družbenih dejavnosti od povečane neposredne svobodne menjave dela, zmanjšanja materialnih stroškov in uvajanja drugih oblik racionalizacije dela. Od sicer nesporno skupaj ustvarjene pogače naj torej vsakdo dobi tisto, kar zanjo resnično prispeva.

Takšna zagotovila dajejo realno zastavljenim resolucijskim predvidevanjem, da bomo v letu 1984 z velikimi napor le delno sanirali posledice učinkovanja večletnih neugodnih trendov v gospodarskem razvoju občine, drugačno ceno. Le boljše delo slehernega člana v verigi naše družbene povezanosti bo namreč vzpodbudilo korenite premike, s katerimi bomo premostili sedanjo ekonomsko krizo. Okrepiti moramo to-

rej najšibkejši člen verige, ne pa dodatno obremeniti sosednja dva. Predvsem pa je potrebno močnejše osvetliti tako prvega kot drugega!

Ni namreč malo gospodarskih OZD v naši občini, kjer vlagajo izredno velike napore v realizacijo proizvodnih in izvoznih obveznosti. Iskrina TOZD Vega se tako iz leta v leto uspešneje prebija na zahtevna konvertibilna tržišča, na katerih dominirajo uveljavljena optična imena. Delavke Angore so v treh izmenah delale vse praznične dni ob 29. novembru ter tako izpolnile dragoceno izvozno naročilo.

Nekateri neugodni rezultati gospodarjenja v občini (predvsem pri fizičnem obsegu proiz-

vodnje in izvozu) pa nam dokazujejo, da ni malo tudi takih sredin, kjer je sklicevanje na objektivne okoliščine in zaostrene pogoje gospodarjenja zadosten razlog za držanje rok navzkriž. Visoke cene na domačem tržišču jim omogočajo dokaj lagodno življenje in zadovoljiv dohodek.

Zaostrena odgovornost poslovnih in strokovnih delavcev, na drugi strani pa večja aktivnost samoupravnih in družbenopolitičnih subjektov pri vsakodnevem spremljanju rezultatov poslovanja morata prispevati, da bo takšnih sredin čim manj.

Materialni okvirji razvoja v prihodnjem letu so namreč zelo visoko zastavljeni: družbeni proizvod naj bi bil večji za 1,5%, izvoz na konvertibilno tržišče pa za 20%. Izpolnjevanje teh obveznosti mora tako postati merilo odgovornosti za obstoj in samoupravni razvoj naše skupnosti. Omejevanje vseh oblik porabe in ožje možnosti za uveljavljanje različnih pravic, ki ne temelje na rezultatih dela, pa morajo dati samoupravnim odnosom realno družbeno-ekonomsko vsebino.